

Politiske retningslinjer for den næste Kommission

José Manuel Barroso

Vi lever i ekstraordinære tider. Den krise, vi står over for, er ikke blot en finansiel eller en økonomisk krise. Det er også en krise for værdierne i vores samfund. Samtidig viser den, i hvilken udstrækning vi i verden i det 21. århundrede er blevet afhængige af hinanden. Den bekræfter, hvad der kan blive af grundlæggende ændringer i forholdet og balancen mellem verdens magter.

Det er grunden til, at vi må gøre os vidtrækkende overvejelser om, hvilken form for samfund vi ønsker at leve i.

For Europa er sandhedens time kommet. Europa har et vigtigt spørgsmål at svare på. Ønsker vi at føre og forme globaliseringen på grundlag af vores værdier og vores interesser – eller vil vi overlade initiativet til andre og acceptere det, som de udformer?

Alternativerne er klare. Det er et barsk valg at skulle foretage. Enten accepterer europæerne at tage denne udfordring op sammen – eller også vil vi blive mere og mere uvedkommende.

Jeg er overbevist om, at Europa, sammen med vores partnere, kan og bør give globaliseringen det lederskab, det har brug for. For at Europa kan indtage den rigtige rolle, må det erkende, at global indbyrdes afhængighed er startpunkt for dets egen "erklæring om indbyrdes afhængighed". Ved at kombinere dimensionen af det indre marked med de forenede kræfter hos de europæiske institutioner og de 27 medlemsstater har Den Europæiske Union den kritiske masse, der skal til for at give vores værdier videre og forsvare vores interesser. Og Den Europæiske Union er særlig velforberedt til at påtage sig denne opgave på grund af vores erfaring med at indføre supranationale regler og institutioner. Den Europæiske Union har i næsten 60 år fungeret som en forsøgsstation for grænseoverskridende supranationalt samarbejde, hvilket har gjort det til en naturlig forkæmper for global styring.

Lissabontraktaten, som jeg håber snart bliver ratificeret, vil give os den institutionelle kapacitet til at handle. Men at tage disse udfordringer op er også et spørgsmål om politisk vilje.

Dette er ikke tiden til "business as usual" eller til rutine – det, vi har brug for, er en forandringsdagsorden.

Mere end nogensinde før kræver det en stærk Europæisk Union. Men lad mig gøre det klart: det betyder ikke mere centralisering af magten i Bruxelles. Lissabontraktaten og principperne om subsidiaritet og solidaritet, som der

værnes om heri, fastlægger det niveau, der er nødvendigt for at opnå effektive resultater.

Vi må erkende, at den europæiske dimension, den europæiske mentalitet, den europæiske kultur med beslutningstagning på alle niveauer og fællesskabsmetoden er uomgængeligt nødvendige, hvis vi skal kunne bruge Europas aktiver til at opnå de bedste resultater for borgerne. For at kunne udnytte vores økonomiske og kommercielle løftestang på en konstruktiv måde. Fra det indre marked og euroen til samhørighedspolitikken.

Det er lykkedes Europa at udvikle en social markedsøkonomi og en samfundsmodel, som overgår den ødelæggende dikotomi i uregulerede markeder eller almægtige stater. Vores fælles historie og erfaring viser, at svarene på udfordringerne i dag ikke er at finde i markedet alene eller i staten alene. De skal komme fra samfundet, således at de kan opfylde folkets behov. Vi må sætte menneskets værdighed i centrum for vores bestræbelser. En værdibaseret fremgangsmåde vil være det rette fundament for den pragmatiske opgave, vi har til at finde løsninger for vore borgere. Europæiske politikker skal være politikker, der er rettet mod resultater for borgerne. Det er på den måde, at svælget mellem, hvordan europæisk integration er i virkeligheden, og hvordan folkets opfattelse er, kan udfyldes.

Det er indlysende, at førsteprioriteten er at komme ud af krisen, altså at holde efterspørgslen oppe og standse stigningen i arbejdsløshed. Dette indebærer, at den europæiske økonomiske genopretningsplan skal gennemføres effektivt, rentesatserne skal holdes nede, bankerne skal igen gøres levedygtige, og statsstøttere reglerne skal bruges til at støtte regeringerne i deres indsats for at sætte gang i økonomien, uden at det får skadelige virkninger i andre medlemsstater – alt dette som en del af en overordnet koordineret europæisk strategi. Det er for tidligt at trække disse stimulerende foranstaltninger og støtteforanstaltninger til økonomien og finanssektoren tilbage.

Under de nuværende omstændigheder er beskæftigelsen klart problem nummer et. Det er vigtigt at tage alle mulige midler i brug til at dæmme op for yderligere tab af arbejdspladser og til at hjælpe dem, som nu er blevet arbejdsløse. På grund af den usikkerhed, som folk oplever for øjeblikket, har vi brug for en ny, meget kraftigere fokus på den sociale dimension i Europa på alle niveauer i beslutningstagningen.

Samtidig må der hurtigt gennemføres en effektiv og ansvarlig reform af finansmarkederne, således at markederne igen begynder at fokusere på det etiske grundlag, der er væsentligt for både succes og legitimitet.

Men for at lægge fundamentet til en mere bæredygtig fremtid må vi allerede nu se videre end det kortsigtede perspektiv. Ved at fastlægge prioriteterne med en tiårshorisont, vil vi bedre kunne definere, hvilket arbejde Kommissionen bør gøre i de næste fem år. Med en sådan ramme vil vi kunne træffe de rette beslutninger om, hvordan og hvor vi nu skal investere i de omfattende og innovative ændringer, der skal til for at kunne opretholde den europæiske samfundsmodel og for at kunne slå igennem i en verden med stadig større konkurrence.

Vi har allerede flere af ingredienserne i de forskellige strategier og instrumenter, EU har udviklet i de senere år. Det, jeg foreslår, er at samle de forskellige strategier og instrumenter og, hvor det er nødvendigt, tilpasse dem. Særligt bliver vi nødt til at revidere den nuværende Lissabonstrategi, så den kommer til at passe til tiden efter 2010, og gøre den til en strategi for en integreret vision for "EU 2020".

Denne strategi for "EU 2020" vil omfatte en mere konvergent og koordineret tilgang til reformen af Europas økonomier gennem investering i nye kilder til vækst. Det betyder, at vi må sætte skub i forskning, udvikling og innovation. Det betyder, at forbedring af færdigheder skal danne udgangspunkt for øget beskæftigelse. Det betyder større konkurrencedygtighed og færre administrative byrder med henblik på at styrke vores industrigrundlag, en moderne servicesektor og en blomstrende økonomi i landdistrikter. Det betyder, at de "manglende bindeled" i det indre marked må indsættes, så dets fulde potentiale kan udnyttes. Det betyder, at der må skrives til handling mod klimaforandring og for energisikkerhed, så vores økonomier og samfund bliver bæredygtige. Det betyder udvikling af fremtidens netværk, om det så er bredbånd eller et nyt europæisk supernet for elektricitet og gas. Og det betyder sikring af sunde offentlige finanser. Jeg vil have en strategi for konkret handling – som dette dokument giver flere detaljer om – til at levere den type rummelig og bæredygtig social markedsøkonomi, vi ønsker at leve i.

Grundlaget for strategien er vores tilslutning til åbne og sunde markeder. I forholdet indadtil bygger det på et solidt forsvar for det indre marked og konkurrence- og statsstøtteregler, der giver lige konkurrencevilkår og sikrer alle adgang og muligheder, uanset deres størrelse og magtposition - nemlig forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder. I forholdet udadtil bygger det på at afvise alle former for økonomisk protektionisme og samtidig med fasthed og uden at være naiv at forsvare de europæiske interesser.

Europa er min store lidenskab. For mig går det europæiske projekt langt videre end til den økonomiske dimension. Det er baseret på værdier som fred, frihed, retfærdighed og solidaritet, og det må betyde at fremme et Europa for folket. Den Europæiske Union giver sine borgere rettigheder, beskyttelse og muligheder

på markedspladsen og andre steder. Og det hjælper med til at føre folk sammen ved at bruge Europas kulturelle mangfoldighed som en effektiv kommunikationsvej. Principperne om fri bevægelighed og ligebehandling af EU-borgere skal blive til en realitet i folks dagligdag.

Ved at gå frem i den retning kan Europa fremme sine værdier og interesser - og ikke bare i det umiddelbare nabolag. Europa kan blive en egentlig partner i lederskabet på globalt plan. På multilateralt plan, inden for rammerne af FN, med vores partnere i G8 og G20. Ved at samarbejde med vækstlande og opfordre dem til at påtage sig et større ansvar. Og Europa kan være en troværdig forkæmper for menneskerettighederne og for udvikling, navnlig i fattigdomsbekæmpelsen i Afrika.

For at opnå dette må vi have et mere politisk Europa. Dette kræver et særligt partnerskab af de to europæiske institutioner "par excellence" - Kommissionen og Europa-Parlamentet. Vi har et fælles ansvar for det fælles bedste for Europa: det er, når vi arbejder sammen, når vi har en klar konsensus for vores vision for Europa, at vi har de største muligheder for at opfylde vores ambitioner for den forandringsdagsorden, fremtidens Europa kræver af os.

Jeg har i store linjer beskrevet min vision for Europa for de næste fem år i juni i et brev til medlemmerne af Det Europæiske Råd. I de kommende dage skal jeg mødes med de forskellige politiske grupper forud for debatten og afstemningen i Parlamentets plenarforsamling. Det er grunden til, at jeg har besluttet at beskrive denne vision mere udførligt og forklare ikke alene de politiske mål og ideer, som jeg synes skal inspirere vores partnerskab i de næste fem år, men også mine overbevisninger og holdninger.

Dokumentet forsøger ikke at være udtømmende. Det er ikke Kommissionens arbejdsprogram. Det må vente, til der er et nyt kommissærkollegium. De initiativer, der fremlægges, må ikke ses som et katalog, men de skal illustrere de politiske retningslinjer, som jeg gerne vil have der dannes konsensus på grundlag af blandt alle pro-europæiske kræfter. Det skal give jer alle - både jer, der har arbejdet sammen med mig i løbet af de sidste fem år, og jer, der er blevet valgt til Parlamentet for første gang - en direkte indsigt i min ambition for Europa. Hvis jeg bliver godkendt af Europa-Parlamentet på grundlag af denne vision, vil jeg sammen med de kommissærer, der skal tiltræde, arbejde på at videreudvikle retningslinjerne i dette dokument til det mere detaljerede program.

Min første embedsperiode drejede sig om at konsolidere Europa med 27 medlemsstater. Den udvidede Europæiske Union giver os nu et springbræt til at bruge vores rækkevidde og styrke med størst mulig virkning. Vi har nu mulighed for med overbevisning og beslutsomhed at gå videre mod en ny fase af ambitioner. Hvis jeg bliver godkendt af Europa-Parlamentet igen, vil jeg fordoble mine bestræbelser for at gøre alt, hvad der er muligt for at iværksætte et ambitiøst Europa. Jeg vil udnytte Kommissionens beføjelser til fulde. Jeg vil bringe det særlige partnerskab med Europa-Parlamentet op på et nyt niveau for at sikre, at de to institutioner i hjertet af det europæiske projekt sammen lægger sig i selen for at opnå et velstående, sikkert og bæredygtigt Europa - et Europa i frihed og solidaritet.

J.M.B.

Indholdsfortegnelse

Det Europa jeg tror på

Et Europa fuldt af ambitioner

Et Europa med værdier

Et Europa, som sætter mennesket i fokus

Politiske retningslinjer for den næste Kommission

Udfordringer

Aktiver

Prioriteringen på længere sigt: En vision for EU 2020

En vellykket afslutning på krisen

- En stærk og koordineret økonomisk strategi for hele Europa
- En standsning af stigningen i arbejdsløsheden
- En ny generation af ansvarlig finansiel regulering

En førende stilling på klimaforandringsområdet

Fremme af nye kilder til vækst og social samhørighed

- Industri, servicesektor, landbrug og den maritime sektor
- Forskning og innovation for et vidensamfund
- En beskæftigelsesdagsorden for en arbejdsplads i forandring
- Integration af lovlige migranter
- Et indre marked, der passer til det 21. århundrede
- Fornuftig regulering, så markederne er til for folket
- Globale markeder
- Fremtidens netværk

Fremme af folkets Europa

- Fremme borgernes rettigheder og sikre beskyttelse
- Fjerne hindringer for borgerne

- Takle den demografiske udfordring
- Støtte mobilitet for unge
- Fremme dialog og information

Indledning af en ny æra for det globale Europa

Midler, der står mål med vores ambitioner

Hvordan bør EU fungere

Europa-Kommissionen er motoren i det europæiske projekt

Et "partnerskab for fremskridt"

Nærhedsprincippet

Et særligt partnerskab mellem Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet

"Nos pays sont devenus trop petits pour le monde actuel à l'échelle des moyens techniques modernes, à la mesure de l'Amérique et de la Russie d'aujourd'hui, de la Chine et de l'Inde de demain."¹

(Jean Monnet, 1954)

"Et la Communauté elle-même n'est qu'une étape vers les formes d'organisation du monde de demain".²

(Jean Monnet, "Mémoires", 1976)

"The twentieth century — America's Century — had seen Europe plunge into the abyss. The old continent's recovery had been a slow and uncertain process. In some ways it would never be complete: America would have the biggest army and China would makemore, and cheaper, goods. But neither America nor China had a serviceable model to propose for universal emulation. In spite of the horrors of their recent past — and in large measure because of them — it was Europeans who were now uniquely placed to offer the world some modest advice on how to avoid repeating their own mistakes. Few would have predicted it sixty years before, but the twenty-first century might yet belong to Europe."³

(Tony Judt, "Postwar: A History of Europe since 1945", 2007)

¹ "Vore lande er blevet for små til verden af i dag med dens moderne tekniske hjælpemidler, i forhold til Amerika og Rusland, som de er nu, og til Kina og Indien, som de bliver i fremtiden".

² "Fællesskabet er kun en etape mod andre former for verdensorganisation".

³ "Det tyvende århundrede – Amerikas århundrede – har set Europa styrte i afgrunden. Det gamle kontinents genrejsning var en langsom og usikker proces. På visse måder blev den aldrig færdig. Amerika fik den største hær og Kina lavede flere, og billigere, varer. Men hverken Amerika eller Kina havde en brugbar model, som kunne være et eksempel til efterlevelse. Til trods for rædslerne for ikke så længe siden – og i vid udstrækning på grund af dem – var det europæerne, som nu havde en enestående mulighed for i al beskedenhed at give verden en vis rådgivning i, hvordan man kunne undgå at gentage deres fejltagelser. Det var der ikke mange, der ville have forudset tres år tidligere, men det enogtyvende århundrede kan endnu komme til at tilhøre Europa".

Det Europa jeg tror på

Verden står ved et vendepunkt. Og det gør Europa også. Det, vi gør nu, vil være bestemmende for, hvordan vitaliteten i den europæiske samfundsmodel bliver for kommende generationer. Det vil være bestemmende for, hvor stor indflydelse vi får på udformningen af en ny verdensorden, hvor godt vi bruger vores aktiver til at gøre Europas interesser og værdier gældende i denne globaliserings tidsalder. Den Europæiske Union har nu 50 års erfaring i, hvordan vi kan fremme rettigheder, velstand og solidaritet for europæerne. Vi har lært, nogle gange på en smertefuld måde, hvordan det at være afhængige af hinanden i Europa kan styres, og nu må den erfaring, vi har fået ved at stå sammen i Europa, bringes videre ud i verden. Tiderne er ikke, hvad de har været. Europa har brug for en forandringsdagsorden. Kun ved at arbejde sammen kan Europa få den kritiske masse, der er behov for. Vi står over for et valg: enten udformer vi sammen den nye orden, eller også vil Europa blive uvedkommende.

Det er selvfølgelig ikke første gang, at Europa har måttet finde sig selv igen. Det hele startede som et fredsprojekt, der skulle hele sårene i et krigshærgt kontinent i 1950'erne. I 1960'erne og 70'erne blev det til et projekt om økonomisk velstand, og det blev et frihedsprojekt for de europæere, der stadig var udenfor. For min generation var Europa et pejlemærke for frihed og demokrati, selve indbegrebet af de politiske og sociale rettigheder, som folk, der stadig levede i et undertrykkende diktatur, higede efter. Jeg oplevede på første hånd, hvordan det europæiske projekt var i stand til at overgå europæernes forhåbninger og forventninger, og jeg ved, at det er en erfaring, jeg deler med mange af jer.

Jeg ved, at det i dag er in at mene, at Europa er på tilbagegang. Jeg har en helt anden holdning til det. Jeg er overbevist om, at det nu er det rette øjeblik for Europa, for Europas muligheder. Jeg ønsker at genopvække lidenskab for Europa, en ny stolthed og en følelse af tilknytning mellem EU og EU's borgere, ud fra den overbevisning at EU med sin sociale markedsøkonomi er vejen til en bedre fremtid for os, for vores børn og for verden i videre forstand. Jeg vil gerne give mit bidrag og være med til, at Europa kan indfri sine løfter og forme en fremtid, hvor Europa udnytter sit fulde potentiale som den førende magt i en verden i forandring, når det drejer sig om at gøre fremskridt.

... er et Europa fuldt af ambitioner, der gør alt for at forsvare og fremme europæiske interesser ...

Det Europa, jeg tror på, er et Europa:

- for hvem muligheder, ansvar og solidaritet er en hjertesag, så den sociale markedsøkonomi kan fungere. Et åbent, konkurrencedygtigt og velstående Europa, som udnytter det fulde potentiale af vores indre marked og af euroen, som fremhjælper et avanceret og industrielt grundlag med høj værditilvækst og gør vores servicesektor til noget fremragende, som fremmer udviklingen af vores landbrugssektor, og som derfor er med til at skabe flere og bedre job for vores borgere
- som investerer i sin fremtid: i moderne infrastruktur, i forskning og udvikling, i innovation, i udvikling af vort færdighedsgrundlag. Et Europa, som går ind for en radikal omlægning mod et videnbaseret samfund
- som leder vores økonomier ud af den nuværende krise og baner vejen for en mere praktisk, mere grøn og mere bæredygtig vækst ved at fremme økonomisk og social samhørighed og ved at sikre langsigtet finansiell bæredygtighed
- som bevarer lederskabet i verden med hensyn til at bekæmpe klimaforandringer og fremme energisikkerhed og også sørger for, at europæisk teknologi og europæiske virksomheder kan være banebrydende inden for udvikling af en lav-CO2-økonomi
- som afviser alle former for økonomisk protektionisme, men er fast besluttet på at beskytte og fremme europæiske interesser overalt i verden
- som fortsætter med at presse på for at få en mere effektiv regulering og overvågning af globale finansielle markeder ved at forme globaliseringen med vores egne værdier, respektere etiske principper og fremme højere sociale og miljømæssige standarder overalt i verden. Et Europa, der kæmper for at fremme menneskerettigheder og udvikling, og som taler højt og klart med én stemme på verdensscenen.

Kort sagt et Europa, der viser ansvar og handler, hvor borgerne kan udøve deres rettigheder, og hvor der er retfærdighed, frihed og sikkerhed.

... et Europa med værdier ...

Jeg har en lidenskab for Europa. Det er langt mere end blot et marked. De resultater, det har opnået, vækker stolthed, dets potentiale rusker op i fantasien. Det er et fællesskab af værdier, som bygger på menneskelig værdighed, frihed, lighed og solidaritet. Når verden rundt omkring os ændrer sig, kommer disse værdier under pres - fra både ændringer i samfundet og fra videnskabelig og teknologisk udvikling. Jeg tror på et Europa, der giver alle mænd og kvinder frihed og sikkerhed til at udvikle deres potentiale i fuldt omfang, uden forskel. Et Europa, der påskønner mangfoldighed som et vigtigt aktiv, og som sørger for, at alle mennesker bliver behandlet ens med værdighed. Et Europa, som er stolt af sin kultur- og sprogarv, og som beskytter og fremmer sin mangfoldighed som det, der er essensen af vores identitet, fundamentet for de værdier, vi står for, og grundlaget for vores engagement i resten af verden.

Solidaritet er hjørnesteinen i det europæiske samfund og dets sociale markedsøkonomi. Da Portugal blev medlem af EU i 1986, oplevede jeg på første hånd, hvordan solidaritet kan fungere, og hvordan den hjalp mit land til at fremskynde sin sociale og økonomiske udvikling og udnytte sit potentiale i fuldt omfang. Vi må fortsat helt konkret vise solidaritet på forskellige planer: politisk, som vi gjorde det under gaskrisen i Rusland/Ukraine, økonomisk, som vi gør det gennem samhørighedspolitik, og socialt, som da jeg foreslog både Fonden for Tilpasning til Globaliseringen og fødevarefaciliteten og kæmpede for, at de blev indført ved lov.

Vores afhængighed af hinanden, inden for Europa og på verdensplan, har aldrig været mere klar, end den er nu. At takle klimaforandringerne, at få indført bæredygtige energipolitikker, at hjælpe vores samfund, så de kan stå imod de demografiske ændringer, at genopbygge verdens finanssystem, at takle fattigdommens svøbe: ja, det er en kompliceret verden vi lever i, og hvis vi skal gøre fremskridt, må vi gøre det sammen. Det betyder, at vi alle har et ansvar for at gøre, hvad vi kan: EU-institutionerne, medlemsstaterne, civilsamfundet - hjemme og ude.

... og et Europa, som sætter mennesket i fokus

Europas eksistensberettigelse er at give europæerne magt til at beskytte deres rettigheder og gøre sociale fremskridt. I denne globaliseringens tidsalder kan disse opgaver ikke længere opfyldes alene af nationale regeringer. EU er et reelt plus for europæerne, når de skal prøve at bygge en bedre fremtid, og EU gør det muligt for dem at forme den verden, vi lever i, i fuld tillid. Når vi ser tilbage, mener jeg, at EU-institutionerne og medlemsstaterne ofte har svigtet og ikke gjort det klart, hvad en europæisk indsats konkret betyder for borgerne: hvordan kan europæerne få fordel af det indre marked, af markedsåbning og -regulering inden for energi og telekommunikation, af konkurrencepolitik eller af strukturfondene? Hvilke rettigheder har europæerne helt præcist som studerende, arbejdstagere, erhvervsfolk eller forbrugere? Kort sagt ønsker jeg, at den europæiske politikdagsorden skal være meget mere klart bygget op omkring europæernes rettigheder og behov.

Rettigheder og forpligtelser kan kun blive til virkelighed, når de, der berøres heraf, har let adgang til dem. Jeg mener, at Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne bliver nødt til at afsætte tid og udvise opmærksomhed, så de kan få defineret, kommunikeret og håndhævet disse rettigheder. Lissabontraktaten vil, hvis den bliver ratificeret, give nye muligheder for at gøre dette mål til virkelighed.

Jeg har altid foretrukket og vil altid foretrække konkrete resultater frem for tom retorik. Det er sådan, Europa er blevet bygget op - ikke på luftkasteller, men på det solide fundament af grundværdier, som er kernen i Den Europæiske Union.

Politiske retningslinjer for den næste Kommission

De udfordringer, Europa står overfor, er enorme ...

Vi lever i en tid med forandringer, og tiden er inde til, at EU griber lejligheden til at finde nye svar på nye spørgsmål og bruger sin grundliggende kapacitet på nye måder. Vi må handle i fællesskab for at sikre en holdbar genopretning. Folk bekymrer sig om fremtiden, for sig selv og for deres familier. Det er ikke tilstrækkeligt bare at fortsætte med den samme politik - vi har behov for en ny tilgang for at kunne tilvejebringe løsninger, der virker - og er vedvarende. Kun en integreret strategi for hele EU kan sætte kursen for Europa, så vi kan vende tilbage til en stærk og varig økonomisk vækst og jobskabelse til fordel for borgerne.

For mig at se er der fem centrale udfordringer for Europa i dag:

1. Få gang i den økonomiske vækst igen straks og sikre langsigtet bæredygtighed og konkurrenceevne for fremtiden.

Det forventes, at BNP i EU vil falde med omkring 4 % i år. Det er klart, at den globale vækst ikke vil vende tilbage til det niveau, der var før krisen, inden for en vis tid - hvis overhovedet. Disse vækstrater - og den økonomiske model bag dem - var simpelt hen ikke holdbare. Genopretningen vil kræve en anden tilgang end tidligere.

2. Bekæmpe arbejdsløsheden og styrke den sociale samhørighed.

Mellem 1997 og 2007 blev der skabt 18 millioner arbejdspladser, men krisen har ført til tab af arbejdspladser i hele EU og dermed til øget risiko for sociale problemer som stigende fattigdom. Mellem 2007 og 2010 vil antallet af arbejdsløse i EU sandsynligvis stige med mere end 8 millioner. Det er exceptionelle tider, og vi har behov for en ny, meget kraftigere fokus på den sociale dimension i Europa på alle regeringsniveauer. Det bliver nødvendigt at træffe foranstaltninger med det samme for at bekæmpe arbejdsløsheden nu, men vi må også se længere frem til dem, der står over for strukturelle hindringer for beskæftigelse på lang sigt, såsom de unge og de lavt uddannede. Samtidig må vi tage hensyn til de behov, som vores stadig ældre befolkning og de mest sårbare i samfundet har. Det er den eneste måde, vi kan sikre stærk social samhørighed på som adelsmærket i den europæiske samfundsmodel.

3. Udnytte udfordringen med at skabe et bæredygtigt Europa til at skaffe konkurrencemæssige fordele.

EU har indtaget en førende rolle i internationale miljøforhandlinger på områder såsom klimaforandringer og biodiversitet. Vi har sat os bindende mål for at nedbringe udslip af drivhusgasser inden 2020. Nu må vi vise, hvordan bekæmpelsen af klimaforandringer kan medvirke til at modernisere vores økonomi og skabe det rigtige udgangspunkt for at drage fordel af en teknologisk førerstilling.

4. Skabe sikkerhed for europæerne.

Bekæmpelse af terrorisme, international kriminalitet og menneskehandel er en kamp, vi må og skal vinde. Den nuværende krise giver anledning til andre risici og øger faren for en voksende ekstremisme, der udnytter sociale og etniske spændinger. Et sikkert Europa betyder også et Europa, der kan være sikker på sin forsyning af energi, fødevarer og andre råmaterialer i en situation med øget international konkurrence om dem.

5. Styrke EU-borgerskabet og borgerdeltagelse.

Hvis der bringes nyt liv ind i forholdet mellem Europas folk og EU, vil EU både få mere legitimitet og blive mere effektivt. Hvis borgerne sættes i stand til at involvere sig i beslutninger, der indvirker på deres liv, bl.a. ved, at der sikres åbenhed om, hvordan beslutningerne tages, vil det medvirke til at nå disse mål. Dette indebærer, at EU-borgernes rettigheder skal have en reel virkning: Borgerne af i dag bør ikke opleve, at de stadig står over for hindringer, når de flytter over landegrænserne inden for EU.

Europa skal arbejde sammen om disse problemer. De kan ikke løses af medlemsstaterne alene. Men hvis vi arbejder sammen, kan det lykkes.

... men det er de aktiver, vi har at bygge på, også

Jeg har al mulig tillid til Europas evne til at nå målene ved at tage udgangspunkt i vores stærke sider og forblive tro mod vores værdier:

- Vi er et kontinent med stabile demokratier og med det største transnationale demokratiske system i verden.
- Vi er et retssamfund og har stærke institutioner.
- Vi har en gennemprøvet social markedsøkonomi.
- Vi har en righoldighed af menneskeligt talent, der danner grundlaget for fremstillingsvirksomhed, landbrug og tjenesteydelser i verdensklasse.
- Vi har et avanceret indre marked, der har vist sig at være levkraftigt selv under de værst tænkelige omstændigheder, og som har konsolideret sin stilling som den vigtigste drivkraft for europæisk vækst.

- Vi har en fælles valuta, der har vist sig som et anker af stabilitet, og som kan fortsætte med at få større betydning.
- Vi har veludviklede fællesskabspolitikker, der giver os mulighed for at dele vores erfaringer, udnytte stordriftsfordelene og fremme den økonomiske og sociale samhørighed i alle egne af Europa.
- Vi har gjort udvidelsen til en succes, og med den er vi blevet stærkere hjemme og ude.
- Vi har en fremtrædende position i verden: partnere fra hele kloden venter sig inspiration og ledelse af EU.

Den nuværende krise har ved at vise, at vi har nået hidtil ukendte niveauer af global indbyrdes afhængighed, kastet lys over et særligt aktiv ved EU. Ingen anden region i verden kan måle sig med EU, hvad angår dens erfaring med at fastlægge tværnationale standarder og drive tværnationale institutioner. Det gør os til en naturlig forkæmper for den globale ledelse, verden nu har brug for. Jeg er overbevist om, at hvis vi griber øjeblikket med alle dets forandringer, kan vi foreslå det globale samfund nogle løsninger, som vil være et svar på den udfordring, der ligger i gensidig afhængighed i det 21. århundrede.

Prioriteringen på længere sigt: En vision for EU 2020

De næste måneder og år vil være afgørende for, hvor hurtigt og hvor stærkt vi kommer på fode efter krisen, og hvor meget indflydelse vi får på udformningen af en ny verdensorden. For at foretage den rigtige prioritering for den næste Kommission må vi anlægge et længere perspektiv. Vi har allerede fastsat tidspunktet for opfyldelse af vores ambitiøse mål med hensyn til klimaforandringer og energi til 2020. Hvis vi opstiller Europas prioriteter med en tiårshorisont, vil vi bedre kunne definere, hvilket arbejde Kommissionen bør gøre i de næste fem år. Med en mere langsigtet ramme vil vi kunne træffe de rette beslutninger om, hvordan og hvor vi nu skal investere i de omfattende og innovative ændringer, der skal til for at kunne levere en dagsorden for forandring for morgendagens EU. Med den rigtige **vision for EU i 2020** kan vi udnytte Europas talenter og aktiver og give fornyet kraft til den sociale markedsøkonomi med plads til alle, som er kendetegnet for den europæiske livsform.

Vi har allerede flere af ingredienserne i de forskellige strategier og instrumenter, EU har udviklet i de senere år - Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, den ny sociale dagsorden, stabilitets- og vækstpagten, politikken på konkurrence- og statsstøtteområdet, strategien for bæredygtig udvikling, vores klimaforandrings- og energistrategi, det europæiske forskningsrum, Haagprogrammet og nu også Stockholmprogrammet.

Men de blev hver især udviklet separat: De giver ikke et samlet billede af, hvilken type samfund vi ønsker at skabe for fremtiden. Det, jeg foreslår, er at

kanalisere disse forskellige strategier og instrumenter - og, hvor det er nødvendigt, tilpasse dem - ud i den form for rummelig og bæredygtig social markedsøkonomi, vi alle ønsker at leve i. Vi bliver nødt til at revidere den nuværende Lissabonstrategi, så den passer til tiden efter 2010, og gøre den til en strategi om konvergens og koordination, som kan virkeliggøre denne integrerede vision for EU 2020. Det vil kræve handling både straks og på længere sigt:

- Vi må sikre en vellykket afslutning på krisen.
- Vi må føre an på klimaforandringsområdet.
- Vi må udvikle nye kilder til bæredygtig vækst og social samhørighed.
- Vi må fremme et folkets Europa
- Vi må indlede en ny æra for et globalt Europa.

Det er nødvendigt med øjeblikkelig handling på alle disse områder, så resultaterne hurtigt begynder at vise sig, selv om det på nogle områder vil tage længere tid, før indsatsen bærer frugt.

▪ ***En vellykket afslutning på krisen***

...kræver en kraftig og koordineret økonomisk strategi for hele Europa...

Europæiske og nationale politikker, der indgår i **planen for genopretning af den europæiske økonomi**, har været af afgørende betydning for at genskabe en vis tillid hurtigere, end mange forventede. Tilliden er ved at blive genskabt, udlånsaktiviteten er ved at gå i gang igen. Rentesatserne befinder sig på et historisk lavt niveau.

EU har grebet massivt ind. Med den kæmpemæssige budgetindsats fra de europæiske regeringers side vil vores økonomi få en indsprøjtning på op til 6 % af BNP i 2009-2010. På linje med Kommissionens retningslinjer er garanti- og kapitaltilførselsprogrammer ved at få stabiliseret bankerne, idet Kommissionen nu har godkendt omkring 3,6 billioner EUR i statsstøtte til finanssektoren siden oktober sidste år, næsten en tredjedel af EU's BNP. Formålet hermed er ikke at komme bankfolkene til undsætning, men at undgå et økonomisk sammenbrud, beskytte opsparingen og forebygge tab af beskæftigelse. Kommissionen fremskyndte betalinger fra strukturfondene på 11 milliarder EUR og stillede forslag om et investeringsprogram for innovative energiprojekter og bredbånd i landområderne på 5 milliarder EUR. Vi omprogrammerede også Den Europæiske Socialfond for at fastholde folk på arbejdsmarkedet ved hjælp af uddannelse eller omskoling og gav udvidet adgang til Den Europæiske Globaliseringsfond. Vi har fordoblet loftet for

betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for eurozonen til 50 milliarder EUR.

EU's væsentligste økonomiske aktiver - det indre marked og euroen - har klaret sig godt igennem og har beskyttet europæerne mod det værste. Det var Europa, der satte dagsordenen i G20 for global handling med hensyn til at stabilisere finansmarkederne ved at give flere ressourcer til Den Internationale Valutafond og ved at stramme op på reguleringen af finansmarkederne.

Førsteprioriteten er nu at fortsætte med at holde efterspørgslen oppe og standse stigningen i arbejdsløshed. Dette indebærer, at den europæiske økonomiske genopretningsplan skal gennemføres effektivt, rentesatserne skal holdes nede, og statsstøttereglerne skal bruges til at støtte regeringerne i deres indsats for at sætte gang i økonomien, uden at det får skadelige virkninger i andre medlemsstater. Det er for tidligt at trække disse stimulerende foranstaltninger og støtteforanstaltninger til økonomien og finanssektoren tilbage, men der må udarbejdes en strategi for at bringe dem til ophør. Der er meget begrænsede muligheder for yderligere at stimulere efterspørgslen i EU, da en yderligere generel finanspolitisk ekspansion kunne give anledning til negative reaktioner på finansmarkederne. Samtidig må der ikke være modsætning mellem de kortsigtede foranstaltninger, der træffes i dag, og den langsigtede bæredygtighed og konkurrenceevne i europæisk økonomi.

De fleste medlemsstater i EU får et uforholdsmæssigt stort underskud i år. Dette er konjunkturbestemt eller skyldes diskretionære foranstaltninger og i visse tilfælde begge dele. Uforholdsmæssigt store underskud må korrigeres med beslutsomhed og omtanke og på linje med den reviderede **stabilitets- og vækstpagt**. Kommissionen vil foretage en omhyggelig undersøgelse af, hvordan den frist, der er nødvendig for at korrigere det enkelte uforholdsmæssigt store underskud, bedst fastsættes, med forskellige frister for forskellige medlemsstater - for eksempel betyder betalingsbalancestøtte, at visse medlemsstater bliver nødt til at handle særligt hurtigt. Samlet set vil det tage tid at få nedbragt underskuddene til under 3 % af BNP.

Dette vil kræve mere omfattende og indgående budgetovervågning fra Kommissionens side, herunder af kvaliteten af de offentlige finanser: det er et typisk eksempel på, at det kan være i alles interesse at gå videre med **samordningen af den økonomiske politik**. Under min ledelse vil Kommissionen bruge hele viften af muligheder, traktaten giver for i højere grad at tilnærme målsætningerne med den økonomiske politik og sammenhængen i dens virkninger, navnlig i euroområdet. En bedre koordination vil være afgørende for, at denne afslutningsstrategi bliver

vellykket. Den brede vifte af eksisterende fællesskabspolitikker kan også bruges til at fremme større koordinering af politik. For eksempel har Kommissionen foretaget en revision af sin politik på statsstøtteområdet for at sikre, at subsidier er rettet ind på Fællesskabets målsætninger, såsom fremme af forskning og udvikling, miljøvenlig teknologi og udvikling af nye kompetencer. Den vil fortsat sikre, at dette sker på en sådan måde, at der skabes lige vilkår for konkurrencen overalt i EU. Afslutningen på krisen vil kun blive vellykket, hvis vi bevarer et stærkt indre marked som kernen i vores strategi.

Planlægningen af strategien for krisens ophør må også koordineres på globalt plan. Det, at Kommissionen nu fuldt ud spiller en rolle i G20 såvel som i G8, giver den et springbræt til at hjælpe med at præge beslutningerne på globalt plan. Det vil forsikre markederne om, at den seneste forøgelse af offentlig gæld vil vende, samtidig med at det sikres, at et for tidligt ophør ikke udgør en risiko for genopretningen.

... en standsning af stigningen i arbejdsløsheden...

Arbejdsløshed er en ulykke for den enkelte, men det påvirker også vores samfund som helhed. Samfundene, hjemmene og de enkelte individer i hele Europa står over for svære tider og usikkerhed i takt med, at arbejdsløsheden stiger. Det er vigtigt at tage alle mulige midler i brug til at dæmme op for yderligere tab af arbejdspladser og til at hjælpe dem, som nu er blevet arbejdsløse. Europa kan ikke tillade sig de sociale og økonomiske omkostninger ved ikke at udnytte det menneskelige talent, vores vigtigste aktiv, og kan ikke forholde sig passivt over for den ængstelse, som så mange af vores europæiske medborgere føler.

Kommissionen har en vigtig rolle at spille, selv om kompetencen til beskæftigelsespolitik for størstedelens vedkommende ligger hos medlemsstaterne. Vi kan bruge EU-budgettet som løftestang, som vi gjorde, da vi tilpassede Den Europæiske Socialfond; vi kan hjælpe, så de nationale foranstaltninger i fuldt omfang tager hensyn til EU-dimensionen; vi kan bruge vores beføjelser til at sammenkalde ekspertisen for at fremme gode løsninger og praksis og finde nye måder at takle arbejdsløshed og skabe nye job. Som gode eksempler på den positive rolle, Kommissionen kan spille her, kan nævnes vores forslag om en tilpasning af EU's finansieringsregler til de aktuelle presserende behov, for eksempel ved at støtte kortere arbejdstider kombineret med omskoling som en måde, hvorpå folk kan blive holdt i beskæftigelse under krisen og deres færdigheder forbedret, så de er klar til opsvinget. Vores seneste indsats for at opstille EU-principper for fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet ("flexicurity"), der skal gennemføres ad national vej, har givet en positiv ramme for opbygningen for fremtiden.

Så EU må i endnu højere grad øge sin hjælp til at give folk de færdigheder, de har behov for. Men hvis disse færdigheder skal kunne sikre folk beskæftigelse for fremtiden, med flere job af høj kvalitet, skal uddannelsen være målrettet. Vi må allerede nu arbejde hen imod en betydelig **forbedring af færdigheder og kvaliteten af uddannelse**, herunder ved i langt højere grad at inddrage livslang læring. Arbejde giver folk værdighed og samfundet livskraft. Uddannelse hjælper folk til at realisere deres potentiale. Vi kan opfylde og endog gå videre end vores mål om 70 % beskæftigelse ved at give folk, de færdigheder, de har behov for, så de fortsat kan være konkurrencedygtige, og ved at forberede dem gennem praktikantforløb og lærepladser af høj kvalitet. Der kan skabes millioner af nye job - med et stort vækstpotentiale for "grønne job" og "hvide job" (inden for sundhedspleje og sociale ydelser til børn og ældre). Det kan vi begynde at iværksætte ved at kortlægge de færdigheder, der vil være behov for i fremtiden, og bruge EU-programmer til at hjælpe medlemsstaterne med at give folk den nødvendige uddannelse og de nødvendige færdigheder.

... og en ny generation af ansvarlig finansiel regulering

Europa skal komme ud af den nuværende krise med en tillid til, at det har et mere etisk, robust og ansvarligt **finanssystem**. Det kræver permanent, koordineret handling fra EU's og medlemsstaternes side. Selvfølgelig er de enkelte regeringer stadig ansvarlige for, hvordan de bruger deres skatteydere penge. Men på europæisk niveau kan vi sikre, at bankerne gennemgår en åben stresstest på grundlag af fælles kriterier, og at der gælder fælles retningslinjer fra Kommissionen for arbejdet med at takle værdiforringede aktiver.

Vi må sikre, at bankerne igen bliver levedygtige, som led i en overordnet koordineret krisestrategi. Her er der en klar rolle at spille for Europa-Kommissionen. Nationale rednings- og kapitaltilførselsplaner må ikke fordrejer det indre marked. EU's konkurrence- og statsstøtteregler indeholder en garanti for holdbare løsninger, der ikke indebærer diskrimination i forhold til livskraftige institutioner eller mellem medlemsstaterne. Det kan blive nødvendigt at træffe svære beslutninger med hensyn til omstrukturerede bankers størrelse og forretningsmodel. Efterhånden som arbejdet med at omforme bankvæsenet i Europa skrider frem, vil Kommissionen sikre, at vi har lige konkurrencevilkår, ikke alene mellem europæiske banker, men også over for konkurrenter i tredjelande, der har modtaget betydelig hjælp fra deres lands skatteydere.

Vi må endvidere fuldføre den nye æra for **reguleringen af finansmarkeder** for at forhindre en gentagelse af krisen. Dette betyder en fuldstændig vedtagelse og gennemførelse af Kommissionens forslag om regulering af

kapitalkrav, hedgefonde og privat egenkapital, regler om aflønning, kreditvurderingsinstitutter og sikkerhed for indlån. Vi må også forbedre krisestyringssystemerne. Et europæisk system til beskyttelse af indlån, der giver sikkerhed for indlån i grænseoverskridende pengeinstitutter, ville genoprette tilliden. Jeg planlægger endvidere, at Kommissionen skal fremkomme med ambitiøs lovgivning til regulering af derivater i 2010.

Et effektivt europæisk system til **overvågning af finansmarkeder** er vigtigt, hvis tilliden skal genetableres. Vi har brug for en hurtig gennemførelse af lovgivningen, der er inspireret af den rapport, jeg bestilte fra de Larosière-gruppen, til at opretholde den nuværende dynamik i reformerne og som et vigtigt signal til vore internationale partnere om, at Europa er besluttet på at handle. Den næste Kommission vil skulle tage resultaterne op igen for at sikre, at vores ambitioner bliver opfyldt.

▪ ***En førende stilling på klimaforandringsområdet***

Krisen opstod, ligesom Europa skulle træffe historiske beslutninger om klimaforandringer Kommissionens ambitiøse forslag fra 2008, som Europa-Parlamentet og medlemsstaterne er blevet enige om, indebar en anerkendelse af, at Europa havde tilsluttet sig kampen mod klimaforandringer og er fast besluttet på at sikre dets fremtidige energisikkerhed. Det anerkendes nu i det europæiske samfund, at dette bliver en central udfordring i de kommende årtier.

Den økonomiske og finansielle krise og de videnskabelige beviser for klimaforandringer har vist os, at vi bliver nødt til at investere mere i bæredygtighed. Men det drejer sig ikke bare om at gøre det rigtige i forhold til vores planets fremtid - Europa vil kunne drage enorme fordele af at investere i ny teknologi med lavt CO₂-udslip, hvad angår fremtidige arbejdspladser og vækst. Kampen mod klimaforandringer og udviklingen i retning af en økonomi med lavt CO₂-udslip giver kæmpe muligheder og vil øge vores energisikkerhed.

Dette har givet Europa styrken til at være førende på klimaforandringsområdet; ikke bare til at indgå bindende mål, men til at gribe forhandlingerne om klimaforandringer i København i år an med en klar vision for, hvordan verdenssamfundet kan takle det problem, det står overfor, og med en klar hensigt om at sikre klimafinansiering for udviklingslande. Det bliver en stor udfordring for den næste Kommission at føre denne vision og disse hensigter ud i livet, både i Europa og i resten af verden.

Vi er allerede begyndt at vise, at EU kan skabe nye arbejdspladser og ny industri gennem teknologi med lavt CO₂-udslip. Fordelene ved at have et forspring på markedet kan opnås ved at udnytte de muligheder, der ligger i **EU's miljøvenlige industri, tjenesteydelser og teknologi**, ved at fremme brugen af dem i virksomhederne, særligt i de små og mellemstore virksomheder, og skabe de rigtige retlige rammer for det. Industrielle strukturer, der er moderniseret, så de kan anvende miljøvenlig teknologi, og som udnytter potentialet til energieffektivitet, er nøglen til bæredygtig vækst i Europa.

Vi bliver nødt til at gøre en radikal indsats for at nå et langt mere bæredygtigt Europa inden 2020. Vi har den politiske vilje til at gøre det, nu har vi brug for at finde den rette blanding af regulering, teknologisk udvikling og finansiering, sådan at det kan ske. Dette indebærer, at vi skal finde ud af, hvordan vi kan ændre vores energiforsyning i et godt reguleret indre EU-marked, bruge energien langt mere effektivt, anerkende de reelle omkostninger ved CO₂-udslip. Her spiller teknologien en afgørende rolle, og vi må gøre mere for at udnytte mulighederne, der ligger i forskning og udvikling på europæisk plan. Men vi må gøre langt mere end det: Vi må arbejde sammen for at finde måder, der kan bane vejen for forandring for vores samfund, anspore virksomhederne, de offentlige myndigheder og borgerne til at gribe chancen og tage springet ud i den bæredygtige fremtid, vi har behov for.

Den næste Kommission bliver nødt til at opretholde bevægelsen mod en lav emissionsøkonomi og især mod at **nedbringe CO₂-udslippet fra vores elektricitetsforsyning og transportsektoren** - al transport, herunder søtransport og luftfart - og sikre udvikling af rene og elektriske biler. Nedbringelse af udslip fra elektricitetsforsyning og transport vil også give yderligere fordele i form af sikkerhed i energiforsyningen.

Denne indsats handler ikke bare om at mindske vores fremtidige indvirkning på klimaet. Vi må også tage hånd om konsekvenserne af de tidligere udslip og de klimaforandringer, de uundgåeligt vil bringe med sig. Hver eneste fællesskabspolitik må vurderes og om nødvendigt tilpasses i lyset af klimaforandringer, uanset om der er tale om landbrugets brug af vand, tackling af erosion af kystområder eller konsekvenserne for fiskeripolitikken. Jeg agter derfor at iværksætte et omfattende initiativ, der skal hjælpe EU med at forudse, hvilke ændringer der skal foretages, så vi kan klare de klimaforandringer, der allerede foregår, samtidig med at vi nedbringer vores udslip for fremtiden. Som en del af dette arbejde vil der skulle samles alle de nødvendige videnskabelige og økonomiske data, der foreligger, for at hjælpe EU med at tilpasse sine politikker til udfordringen fra klimaforandring. Også

her kan EU gå foran med at finde nye løsninger på de klimarelaterede problemer, vi allerede begynder at mærke.

- ***Fremme af nye kilder til vækst og social samhørighed***

I den nuværende krise kommer en del af vores økonomiske aktivitet fra stimulering af efterspørgslen. Men vi kan ikke blive ved med at sætte vores lid til kortsigtet stimulering. **Nye kilder til vækst** må tage over - kilder til vækst, som er bæredygtige. Bæredygtighed betyder, at vi skal opretholde reformtempoet, rette vores færdigheder og teknologi mod morgendagens konkurrenceevne og morgendagens markeder, at vi skal modernisere for at holde trit med social forandring, og at vi skal sørge for, at vores samfund kan respektere nødvendigheden af at beskytte miljøet i Europa, såvel på landet, i havområder som med hensyn til biodiversiteten.

Det kræver imidlertid, at der ændres radikalt i den politiske beslutningstagning. Vi bliver nødt til at investere kraftigt i nye færdigheder til morgendagens job. Vi bliver nødt til at gøre teknologisk ændring og innovation til centrale elementer i den europæiske økonomi. Vi bliver nødt til at investere i nye infrastrukturer til morgendagens teknologier.

Dette politiske skifte skal bygge på åbne markeder og investeringsordninger, der er til gavn for europæiske interesser, og der skal være en fornuftig regulering for sunde markeder i EU og på globalt plan.

Alle sektorer i økonomien i Europa vil have fordel af en sådan fremgangsmåde - og det vil skabe nye muligheder og nye job.

... kræver en styrkelse af Europas industrielle grundlag ...

EU behøver et stærkt industrielt grundlag. Vores produktionssektor fungerer ved omfattende investeringer i teknologi og en højt kvalificeret og kreativ arbejdsstyrke. Vores industri har udviklet sig på en måde, som vi slet ikke kunne have forestillet os for ti år siden. Vi har bygget nye industrier ved at genbruge knappe materialer. Vi producerer højteknologiske lavenergiløsninger for at afhjælpe gamle problemer med opvarmning og afkøling, og vi hjælper vores klimaforandringsmål sammen med industrien, så det er til fordel for alle parter.

For at sikre, at EU udnytter sit potentiale til at skabe ændringer og også i 2020 er et attraktivt sted at placere industrier, har vi brug for en frisk tilgang til industripolitik, som støtter industrien, og lægger vægt på bæredygtighed, innovation og de menneskelige færdigheder, der er nødvendige, for at

industrien i Europa kan blive ved med at være konkurrencedygtig på verdensmarkederne. Jeg går ind for en politik, hvor der fortsat fjernes unødvendige administrative byrder, og som giver den retssikkerhed, som virksomhederne har brug for til at kunne foretage langsigtede investeringer. Den næste Kommission må søge nye veje til at skabe en ny dynamik i små og mellemstore virksomheder ved at se på for eksempel forsinkede betalinger, en europæisk privat selskabsvedtægt og gennemførelse af regler om offentlige indkøb inden for EU og ved at støtte små og mellemstore virksomheder i deres forsøg på internationalisering på større vækstmarkeder rundt omkring i verden.

... en moderne servicesektor ...

Mere end to tredjedele af europæerne arbejder nu i servicesektoren, hvor der tilbydes en lang række ydelser både lokalt og på hele kloden. Med reformerne af finanssektoren vil Europa allerede bedre kunne bevare sin førende rolle inden for finansielle tjenesteydelser. EU's dominans inden for andre serviceområder, der understøtter økonomien - for eksempel turisme, logistik og forretningsservice samt it og miljøservice - vil også fortsat være et kerneaktiv. De ændringer, der sker i vores samfund, vil også skabe efterspørgsel efter nye serviceydelser og dermed nye job. For eksempel vil der med befolkningens aldring blive behov for flere sundheds- og omsorgsydelser. Det betyder, at det bliver nødvendigt at fremme udviklingen overordnet set inden for sektoren for social- og sundhedsydelser og for eksempel etablere en kvalitetsramme for offentlige og sociale ydelser, for på den måde at opnå anerkendelse af deres betydning for den europæiske samfundsmodel.

... en blomstrende økonomi i landdistrikterne ...

Europa har en lang og stolt tradition som landbrugsland. Takket være landmændenes indsats, en fælles politik og de investeringer, der er gjort i teknologi, uddannelse, forskning og markedsudvikling er EU ikke blot i stand til at ernære sig selv, men er også blevet en vigtig eksportør af landbrugsvarer. Landbruget vil fortsat have en vigtig plads i Europas fremtidige udvikling, ikke blot med hensyn til fødevarer, sikkerhed, miljøbevaring og landskabspleje, men også med hensyn til at ruste sig til nye udfordringer fra blandt andet klimaforandringer og samtidigt give landmændene en ordentlig levestandard. Men det må tilpasse sig. Ligesom den fælles landbrugspolitik har været i stand til at ændre sig i de seneste år, er det nødvendigt at træffe beslutning om landbrugets fremtidige behov og rolle og om udviklingen af landdistrikter i EU's vision for 2020 og at sætte ind med offentlig investering og innovation, så der opnås en blomstrende økonomi i landdistrikterne.

... samt i den maritime sektor ...

Den nuværende Kommission har for første gang samlet de forskellige politikstrengte under ét i en integreret strategi for den maritime sektor. Men der må gøres mere for at udbygge vores maritime politik endnu mere. For eksempel ser jeg gerne, at Europa gør motorveje til søs til virkelighed. Europa bør udvikle maritim fysisk planlægning, indføre maritim overvågning på tværs af grænser og i de enkelte lande og opbygge et havobservations- og -datanetværk.

Denne Kommission har også indledt en gennemgribende revision af den fælles fiskeripolitik. På grundlag af de høringer, som nu er undervejs, vil den næste Kommission kunne fastlægge, hvordan europæisk fiskeripolitik kan få bæredygtigt fodfæste.

... en revolution inden for forskning og innovation for et vidensamfund ...

Europæerne har altid været pionerer, de har flyttet grænserne for viden og videnskab og har fundet nye løsninger i alle generationer. Vi værdsætter almen og faglig uddannelse og ved, at uddannelse gør os i stand til at udnytte vort potentiale, og at den er af væsentlig betydning for et bæredygtigt samfund. Vi har allerede oprettet førende pejlemærker, der skal hjælpe os til at blive et videnbaseret samfund, som Det Europæiske Forskningsråd, og lanceret Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi. Den del af EU-budgettet, der går til forskning og innovation, har vi øget betydeligt, og vi arbejder sammen med medlemsstaterne for at øge andelen af nationale og private midler på disse områder.

Den næste Kommission skal få **EU's forskningspolitik** op på et nyt niveau og gøre den til en af motorerne i vores bæredygtige udvikling. USA har stor fordel af dets forskning på kontinentalt plan, af en lang tradition for et nært samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv og af, hvor nemt det er for forskere at flytte rundt i og til USA. I modsætning hertil er den europæiske forskningsindsats fortsat fragmentarisk til trods for dens høje kvalitet. Vi er nødt til at gøre en ekstra indsats for at opnå fremragende resultater på verdensplan og for at finde nye veje til at kombinere vores ressourcer, således at det europæiske forskningsrum bliver til virkelighed.

Jeg mener, at der skal være fornyet fokus på nøgleområder for at sikre:

- fremragende resultater på verdensplan inden for grundforskning. Vores fremtidige dagsorden for videnskabeligt drevet frontlinjeforskning bør

fastlægges af videnskabsamfundet, hovedsageligt gennem Det Europæiske Forskningsråd

- mere industridrevet anvendt F&U, på områder fra nanoteknologier til rummet, for at få nye, førende nytænkende produkter og rene teknologier på markedet og for at fremme konkurrenceevnen hos industrien i EU
- nye muligheder for forskere ved at udbygge udvekslingsprogrammer som Marie Curie-programmet og ved at tiltrække forskere i verdensklasse til EU
- større fokus på udbredelse af F&U-kapaciteter til regionerne.

Vi bliver også nødt til at lægge meget større vægt på **innovation** som en tværgående måde at udstyre alle sektorer i vores samfund på til at blive mere konkurrencedygtige, således at de kan se tillidsfuldt på fremtiden. Innovation drejer sig ikke blot om produktudvikling, det handler om, hvordan vores samfund ændrer sig og kan blive bedre. Innovation handler om den måde, vi driver forretning på, den måde vi arbejder på, de muligheder vi vælger som forbrugere og borgere. Den næste Kommission vil arbejde på at samle beøjelserne med hensyn til offentlige indkøb, en ny strategi om intellektuel ejendomsret og Fællesskabets midler og instrumenter til at fremme innovation. For eksempel vil den fortsætte med at udvikle sit koncept om "førende markeder", hvor de offentlige myndigheder skal gøre det lettere for industrien at indføre innovation ved at skabe de rette betingelser for en vellykket markedsafsætning af innovative produkter og tjenesteydelser på en målrettet måde inden for områder som e-sundhed, intern sikkerhed, økoinnovation og økobyggeri.

Jeg ønsker også, at Europa skal udvikle en **ny iværksætterkultur**, der passer til viden- og innovationssamfundet. Europa bør stræbe mod at øge den andel af befolkningen, der er involveret i iværksætterforehavender, med 50 %, altså fra de 10 %, der er involveret i dag, til 15 % (USA: 14 %). For at nå dertil skal der ikke blot findes løsninger på "hårde" faktorer som adgang til risikokapital og lån, men også på "bløde" faktorer som mentalitet, holdning til fiasko, uddannelse og rollemodeller. Ved hjælp af støttenetværk og andre forbindelser mellem iværksættere kan det sikres, at gode ideer bliver spredt i hele EU.

... og en beskæftigelsesdagsorden for en arbejdsplads i forandring ...

Samtidig med at vi bliver nødt til at tilpasse færdighederne på arbejdspladsen for at sikre anstændigt arbejde og gode job for fremtiden, står vi også over for dybtgående ændringer i den måde, vi arbejder på. Udviklingen inden for telearbejde, flekstid, et længere aktivt liv og hurtigere ændringer i jobprofiler mærkes i dagligdagen for millioner af europæere. Det rejser nye spørgsmål til

en **beskæftigelsesdagsorden**, hvor der til arbejdstagernes rettigheder må føjes: balance mellem arbejdsliv og familieliv (orlov, børnepasning og fleksibelt arbejde), arbejdsvilkårene, men også aktive arbejdsmarkedspolitikker og flexicurity. Vi er nødt til at sikre os, at vores værdier om inklusion, lighed og social retfærdighed føres videre i en ny strategi. Vi vil ikke tillade, at **basale sociale rettigheder** som foreningsret eller strejkeret bliver undermineret. De er grundlæggende for den europæiske samfundsmodel. Og hvis globaliseringen lægger pres på vores konkurrenceevne, bør vi aldrig reagere ved at sænke vores standarder. Vi skal snarere få andre partnere til at vedtage tilsvarende standarder af hensyn til deres eget vel og fortsætte med at tale for anstændigt arbejde og andre standarder i alle dele af verden.

Ved at arbejde nært sammen med arbejdsmarkedets parter vil vi kunne bevæge os væk fra den konfliktfulde, gammeldags industrielle relationsmodel og hen imod en mere rummelig strategi på arbejdspladsen, som er baseret på de ansattes engagement og kvaliteten af arbejdet. Det må gøres inden for en bredere ramme, som er baseret på værdier og vores tro på et mere retfærdigt, et mere rummeligt Europa. Ligestilling mellem kønnene og fjernelse af lønsvælgel mellem kønnene, mangfoldighed, antidiskrimination, lige muligheder, behandling af minoriteter er alle kerneværdier for EU og er nært forbundne med den **bredere dagsorden om grundlæggende menneskerettigheder**.

Jeg ønsker, at den næste Kommission ser på disse spørgsmål på en mere integreret måde, at den ser nærmere på, hvor det er, at EU's beføjelser giver mulighed for direkte at bidrage til at jævne vejen til forandring.

... hvor lovlige migranter bliver ordentligt integreret ...

Indvandring spiller allerede en vigtig rolle i stigningen i EU's befolkning og er med til at afhjælpe de mangler, der er i arbejdsstyrken. Samtidig vil styringen af migrationsstrømmene blive en af de største udfordringer, som EU kommer til at stå over for i de kommende år.

De næste fem år vil vi kunne se en udvikling og konsolidering af en reel fælles indvandringspolitik, der bliver sat ind i en langsigtet vision, hvor der lægges vægt på respekt for grundlæggende rettigheder og menneskelig værdighed.

Den næste Kommission vil forsøge at indføre solidaritet på i vores reaktion på disse udfordringer, da det er et fælles problem, som vores medlemsstater står over for:

- **Økonomisk migration** bør afpasses bedre efter, hvordan behovet er på arbejdsmarkedene. Det vil betyde, at der kan tages mere hensyn til indvandrernes færdigheder, og at det bliver lettere at integrere dem. For at udnytte de positive virkninger af lovlig indvandring mest muligt - for oprindelseslandet og for bestemmelseslandet, for værtssamfundet og for indvandrerne - må det sikres, at rettighederne for lovlige indvandrere er de samme i hele EU.
- Vi vil fremskynde vores arbejde med **integration af migranter**, og vi vil opretholde deres rettigheder, men også understrege, at de selv har et ansvar for at blive integreret i de samfund, som de søger ind i. Uddannelse af almen og faglig art er et virkningsfuldt middel til at få integreret nytilkomne til de europæiske samfund på, hvilket er fordelagtigt såvel for migranterne som for de europæiske bestemmelseslande, og EU-programmerne bør være banebrydende og tilbyde proaktive ordninger, der kan fremme integrationen.
- Endelig vil vi forebygge og bekæmpe **ulovlig indvandring** og dertil knyttede kriminelle aktiviteter som et væsentligt sidestykke til udviklingen af en fælles politik om lovlig indvandring.

... et indre marked, der passer til det 21. århundrede...

Den seneste krise har vist, at der fortsat er en meget kortsigtet tilløkkelse i at skruer det indre marked tilbage, når tiderne er hårde. Der var forsøg på at bruge krisen et påskud til at angribe det indre marked. Kommissionen vil være en kompromisløs forsvarer af det indre marked som en hjørnesteen i traktaterne og vil gøre alt, hvad der står i dens magt for at forsvare det indre marked som den bedste garant for velstand i det lange løb. Erfaringerne fra det forgangne år har endnu en gang vist, at det indre marked er den klippe, som europæisk vækst er bygget på. Men det må også opdateres for at følge behovene i morgendagens økonomi.

At sætte 1992 som mål for færdiggørelsen af det indre marked var en slagkraftig måde at skabe nye muligheder for vækst og sociale fremskridt på i Europa. Nu hvor vi nærmer os tyveårsdagen for denne symbolske dato i 2012, skal vi ikke bare fejre alt det, der er nået, men vi skal også spørge, hvorfor den oprindelige drøm endnu ikke helt er opfyldt. Jeg vil sætte en indgående analyse i gang af de manglende bindeled i det indre marked for at finde ud af, hvorfor det endnu ikke har nået sit fulde potentiale, og for derved at identificere nye kilder til vækst og social samhørighed. Jeg vil indhente en bred vifte af synspunkter, fra interessenter, forbrugere og særlige personligheder, for at få identificeret problemer og forsøge at finde løsninger. Jeg ønsker, at den næste Kommission skal have en mere systematisk og integreret strategi, for eksempel gennem dens initiativ om

markedsovervågning. Formålet vil være at **genvinde fremdriften i det indre marked** og endnu en gang gøre det til kraftcentret i europæisk økonomi.

Vi kan gøre mere for at åbne markedet for finansielle tjenesteydelser, herunder detailfinans, e-handel, miljøservice og forretningservice. Jeg ønsker især at fokusere på detaildimensionen, som er der, hvor de fleste forbrugere oplever det indre marked. Europæerne bør ikke afholde sig fra at handle over grænserne af frygt for, at deres rettigheder ikke vil blive ordentligt beskyttet. Vi må have en aktiv forbrugerpolitik, så folk får tillid til at deltage fuldt ud i det indre marked.

Jeg tror, at tyveårsdagen er det rette tidspunkt til at foreslå **en større pakke for morgendagens indre marked**, der indeholder forslag til specifikke tiltag, herunder lovgivningsmæssige tiltag, der kan stoppe hullerne i det nuværende indre marked og sikre, at fordelene ved det indre marked når ud til den endelige forbruger.

... baseret på en fornuftig regulering, så markederne er til for folket

Markederne eksisterer ikke isoleret. De eksisterer for at opfylde et formål. Og dette formål er velstand for alle. Derfor har Kommissionen været ubøjelig i sin kamp mod dem, der misbruger markedet. Derfor har den nuværende Kommission opkrævet næsten 10 mia. EUR i konkurrencebøder hos internationale, multinationale selskaber og ligeledes europæiske virksomheder. Derfor har vi foreslået en lovgivning, som betyder en sænkning af priserne på mobiltelefoner på op til 60 %. Derfor er vi nødt til at fortsætte med at fastlægge rammer for den sociale, miljømæssige og tekniske regulering, som gør, at markederne er til for folk.

Verden har lært på den hårde måde, hvad omkostningerne er ved at overlade det til markeder og markedsaktører at fastsætte reglerne. Udfordringen for den næste Kommission vil være at udtænke en fornuftig reguleringsstrategi inden for centrale politikområder. Det vil kræve regler om gennemsigtighed, fair play og etisk adfærd fra de økonomiske aktørers side, så der bliver taget behørigt hensyn til offentlighedens interesser. Ved en **fornuftig regulering** vil forbrugerne kunne beskyttes, og de offentlige politikmål vil kunne opfyldes, uden at de økonomiske aktører som SMV'er bliver kvalt eller unødvendigt begrænset i deres konkurrenceevne.

Denne Kommission har sat gang i en revolution i den måde politikker føres på EU-plan, idet offentlige høringer og konsekvensanalyser nu er normen for nye lovgivningsforslag, og der er nu en større forenkling undervejs af eksisterende fællesskabsret. Inden 2012 vil den næste Kommission sørge for som lovet at

begrænse de administrative byrder med 25 %. Men jeg ønsker at gå endnu videre. Vi bliver nødt til at sammenholde denne enorme investering i forudgående evaluering med en tilsvarende indsats i **efterfølgende evaluering** for at sikre, at vores forslag reelt giver de resultater, som de lover, og for at vi kan revidere og korrigere dem, hvis de ikke fungerer som ventet. Alle disse initiativer er udformet sådan, at EU's indsats bliver fokuseret på det væsentlige, nemlig at få fjernet bureaukratiske procedurer og unødvendig centralisering.

Hvis Lissabontraktaten bliver ratificeret, vil den betyde forandring for den måde, som EU træffer beslutninger på, blandt andet gennem komitologi. Som led i en fornuftig regulering vil jeg lade metoden med konsekvensanalyse indgå i visse centrale komitologiforslag. Jeg vil også se på, hvordan Europa-Parlamentet kan komme til at udøve sin ret til indsigt i samtlige politisk vigtige beslutninger.

... også globale markeder

Åbenhed er meget vigtig for Europas fremtidige konkurrenceevne. Det er ikke blot et spørgsmål om, hvad der foretrækkes politisk. Det er i vores egen interesse som verdens førende eksportør. Europa er særlig udsat for de skader, som krisen har anrettet for **verdenshandelen**, så Europa må nu overtage ledelsen af bekæmpelsen af protektionisme i alle former. Vi må naturligvis ikke være naive: andre skal også være åbne over for vores eksport af varer, tjenesteydelser og kapital. Men åbenhed inden for handel og investering er uomgængeligt nødvendigt for vækst.

At nå frem til en aftale i Doha-runden er fortsat en prioritet. Men frihandelsaftaler og handelsordninger må også videreføres. Handelsforhandlingerne må foregå i EU's interesser. Med toldsats, der bliver lavere og lavere takket være flere på hinanden følgende runder om toldreduktion, er det nu i mange tilfælde ikke-toldmæssige barrierer, der udgør den største hindring for EU's eksport. Som vi har set med det indre marked, er det meget sværere at komme af med dem og forhindre, at der opstår nye barrierer, end det er at reducere toldsats. Det afhænger ikke i så høj grad af teknisk ekspertise, men mere af hvordan forholdet er mellem de berørte lande. Vi bliver nødt til at blive meget bedre til at følge de forskellige strenge i vores eksterne politik, for på den måde at bruge vores "bløde" styrke til at opnå solide resultater for EU's erhvervsliv og for borgerne. De europæiske interesser må fremmes på en sammenhængende, beslutsom måde.

Samarbejde om regulering og standardisering er et vigtigt værktøj til at fremme vores interesser på de globale markeder. Tværgående dialoger for

eksempel inden for Det Transatlantiske Økonomiske Råd (TEC) med USA, der er vores vigtigste handels- og investeringspartner, er en effektiv måde at strukturere forbindelserne på med vigtige handelspartnere. EU har et væld af erfaring i produktregulering og -standardisering. Ved at dele det med andre kan EU forme globaliseringen.

... og sluttet til fremtidens netværk

Gårsdagens mål var, at alle husholdninger skulle have elektricitet og en telefon. I dag har de brug for højhastighedsbredbånd. Det giver mulighed for at anspore til høj vækst i erhvervslivet og skabe op til en million arbejdspladser. Men det er nødvendigt med klare regler og aktiv indgriben, hvis flaskehalse skal undgås og hvis barrierer for markedsadgang skal hindres. Den næste Kommission vil udarbejde en **europæisk digital dagsorden** (der skal ledsages af et målrettet lovgivningsprogram) for at kunne takle de største forhindringer for et reelt digitalt indre marked, for at fremme investering i højhastighedsinternet og for at forhindre et uacceptabelt digitalt svælg. På grund af vores økonomiers og samfunds stigende afhængighed af internettet vil der også blive foreslået et omfattende initiativ, der kan fremme netværkssikkerheden.

En **sikker energiforsyning** og gode sammenkoblinger vil være afgørende for at kunne drive kommende vækst. Et af de næste store europæiske projekter er at give Europa et nyt **europæisk supernet til elektricitet og gas**. Det kan være med til at opfylde vores stigende behov for energi på mere praktiske måder, således at vi får sikre og stabile leverancer af energi, som opfylder vores klimaforandringsmål. Vi har allerede gjort fremskridt med baltiske sammenkoblingssystemer, og vi har igangsat Nabucco-rørledningsprojektet. Det viser, hvad der kan gøres, når Kommissionens lederskab kombineres med politisk vilje hos medlemsstaterne og vi bruger en intelligent blanding af regulering og penge for at opnå resultater. De næste fem år vil vi ikke blot skulle se virkeliggørelsen af disse projekter, vi skal også se nye initiativer som for eksempel en sammenkoblingsplan for Middelhavet, sammenkoblinger for gas, elektricitet og olie samt forbindelser mellem afrikanske leverandører og EU.

▪ **Fremme af folkets Europa**

At bevare og styrke den økonomiske fremgang og den sociale samhørighed er helt centralt for EU's mission. Det er grundlaget for at takle social udelukkelse og for EU's bidrag til at bekæmpe fattigdom. Men det europæiske projekt går videre: EU sikrer borgerne rettigheder, beskyttelse og muligheder, der er mere vidtgående end de rent markedsrelaterede. Det bidrager også til at

bringe folk sammen og udnytte Europas kulturelle mangfoldighed som en vigtig kommunikationskanal. Principperne for fri bevægelighed og ligebehandling for EU-borgerne skal blive en realitet i folks hverdag. At give kvinder flere beføjelser og hjælpe dem frem er blot et af de områder, hvor EU stadig har arbejde at gøre.

... betyder at fremme borgernes rettigheder og yde beskyttelse ...

EU har igennem årene givet folk mange nye rettigheder - fra ligeløn til fri bevægelighed og erstatning, hvis flyselskaberne ikke opfylder deres forpligtelser over for passagererne. Det har givet borgerne meget konkrete fordele af EU-medlemskab, selvom håndhævelsen fortsat er en udfordring. Vi kan gøre mere for at fremme folks rettigheder og lette adgangen til disse rettigheder.

Fremme af disse rettigheder skal gå hånd i hånd med en beskyttelse af folket. Vi har behov for en **intern sikkerhedsstrategi** i EU for i højere grad at beskytte EU-borgernes liv og sikkerhed: vi skal sikre, at de åbne grænser ikke bliver udnyttet til kriminalitet og terrorisme. Vi skal udvise solidaritet, når vi bruger instrumenter som Frontex, for at sikre, at EU's grænser giver mulighed for en effektiv kontrol med ulovligheder.

Beskyttelsen af EU-borgerne skal selvfølgelig ses i sammenhæng med EU's rolle inden for **krise- og katastroforebyggelse og beredskab**. Når det drejer sig om bekæmpelse af skovbrande, takling af virkningerne af jordskælv eller håndtering af faren for en influenzapandemi, kan handling på EU-niveau have en merværdi i forhold til medlemsstaternes handling takket være en konkret solidaritet. Fortsat at vurdere og sikre merværdi på EU-niveau, hvad angår krisestyring, vil være en klar prioritet for den næste Kommission.

... at fjerne hindringer for borgerne ...

EU's borgere støder fortsat på en række hindringer, når de forsøger at handle med varer og tjenester over de nationale grænser. De bør kunne bruge deres rettigheder som EU-borgere på samme måde, som de bruger deres rettigheder som borgere i medlemsstaterne. Kommissionen vil udarbejde en omfattende rapport om disse hindringer for borgerne og fremsætte forslag til, hvordan de bedst kan fjernes, sammen med rapporten om de hindringer, der fortsat findes på det indre marked.

... betyder at takle den demografiske udfordring

Et retfærdigt samfund er også et samfund, der tager sig af udsatte borgere. **Aldring** er en stor udfordring i fremtiden. Længere levetid er et

succeskriterium - vi skal have en sund og lang levetid. Men det giver udfordringer for bæredygtighed, og vi skal gøre mere for at imødegå forandringen og udnytte nye teknologibaserede løsninger for i så høj grad som muligt at bevare de ældres uafhængighed. Det kræver også sunde offentlige finanser, så vi kan betale for ældreplejen. Millioner af europæere er helt afhængige af deres pension. Krisen har vist, at en europæisk tilgang til pensionssystemerne er vigtig. Den har vist, i hvor høj grad de forskellige pensionssystemer i de enkelte medlemsstater er afhængige af hinanden, og hvor vigtigt det er med en fælles EU-tilgang til solvens og social balance. Med krisen er det også blevet understreget, at pensionsfondene er en vigtig del af det finansielle system. Vi er nødt til at sikre, at pensionerne fungerer, som de skal, og giver den maksimale støtte til nuværende og kommende pensionister, herunder også til udsatte befolkningsgrupper.

... at støtte mobilitet for unge

EU er også en realitet i hverdagen i form af udvekslingsinitiativer. I en tid med økonomisk og social krise er jeg stærkt overbevist om, at det er særlig vigtigt at fremme den unge generations adgang til den europæiske dimension. Jeg foreslår derfor at udbygge de eksisterende instrumenter som Erasmus til et nyt ungdoms- og mobilitetsinitiativ som led i EU's 2020-strategi. Senest i 2020 skal alle unge i EU have mulighed for at lægge en del af deres uddannelsesforløb i andre medlemsstater. Et sådant "**Ungdom i bevægelse**"-initiativ vil i væsentlig grad kunne bidrage til at fremme kulturel mangfoldighed, interkulturel dialog og flersprogethed.

... og at fremme dialog og information

Sidst men ikke mindst handler folkets Europa også om ansvarlighed og åbenhed for EU-institutionerne. Dialog med borgerne og de forskellige aktører i civilsamfundet, et adelsmærke for den nuværende Kommission, vil fortsat være af største vigtighed. Folk har ret til at få tilgængelige oplysninger. Kommissionen vil forstærke sin indsats for at sikre en Kommission, der reelt er til stede og kommunikerer i medlemsstaterne og i regionerne i partnerskab med Europa-Parlamentet, og som lytter til borgerne og direkte tager hånd om deres problemer og bekymringer. Jeg vil også undersøge, hvordan dialogen mellem Kommissionen og medierne kan intensiveres. Men vi skal ikke gøre os illusioner: der kan kun rådes bod på den manglende viden om EU i fuldt partnerskab med de nationale og regionale myndigheder. Vi må bryde den onde cirkel, hvor politikerne alt for hurtigt tager æren for EU's positive resultater og hurtigt kritiserer "Bruxelles" eller "Strasbourg" for alt det, de ikke bryder sig om. Vi har brug for en mere moden dialog med borgerne om de beslutninger, der påvirker deres hverdag.

▪ **Indledning af en ny æra for det globale Europa**

Verden i dag giver Europa en hidtil uset mulighed for at forme begivenhedernes gang. De etablerede magtmønstre ændrer sig igen. De faktorer, der øver indflydelse, bliver stadig mere komplekse, og krisen viser, at militær magt, befolkningsstørrelse og økonomisk vægt ikke er de eneste faktorer, der giver global autoritet. Krisen har endnu en gang vist, at verden har behov for værdier og samfundsmodeller, der kan give inspiration til nye ideer under nye omstændigheder. Den har også vist, at den globale indbyrdes afhængighed er uigenkaldelig: EU har årtiers erfaring med transnationalt samarbejde og er derfor en naturlig prøvebænk for globalisering og en naturlig forkæmper for global styring.

Som verdens største handelsmagt, den største donor af udviklingsbistand, en drivkraft inden for humanitær bistand, et forbillede på menneskerettighedsområdet, og som førende i den globale bekæmpelse af klimaforandringer har EU derfor al mulig grund til at være positiv og fortrøstningsfuld på den internationale scene.

Hvis Lissabontraktaten bliver ratificeret, vil den give os værktøjerne til at indlede en ny æra til fremme af EU's interesser verden over. Den løser direkte nogle af de problemer, der har holdt os tilbage. Den vil hjælpe os til at gøre vores optræden udadtil mere sammenhængende. Den vil give mulighed for diplomati, krisestyring og en spirende europæisk forsvarskapacitet, der kan bruges sammen med mere traditionelle værktøjer som handel og udvikling. Den giver nye beføjelser og en større rolle til Europa-Parlamentet.

Men det, der vil gøre den egentlige forskel, er den politiske vilje til at bruge disse instrumenter fuldt ud. Jeg forpligter mig til at sikre, at Kommissionen som drivkraft bag så mange vigtige eksterne politikker spiller sin rolle fuldt ud og griber øjeblikket til at give EU den vægt, det fortjener på den globale scene. Vi må ikke i dag se de eksterne forbindelser som en særskilt "kasse", men som en del af og et led i opnåelsen af vores interne politiske mål.

Udnævnelsen af en ny høj repræsentant, som samtidig er Kommissionens næstformand med ansvar for eksterne forbindelser, er en vigtig fornyelse med et enormt potentiale. Det samme gælder den fremtidige Tjeneste for EU's Optræden Udadtil, som vil bestå af embedsmænd fra Kommissionen, Rådets Sekretariat og medlemsstaterne og bidrage til at opnå de bedste resultater for vores optræden udadtil. Det vil betyde et brud med fortiden, og jeg er fast besluttet på at få det til at virke effektivt. Jeg ser frem til en grundig diskussion med Europa-Parlamentet om gennemførelse af en ambitiøs agenda for eksterne forbindelser og forbedring af det institutionelle samarbejde om disse spørgsmål.

Betydningen af EU's eksterne dimension ses af vores mange relationer med tredjelande. EU skal beholde sin førende multilaterale rolle og samarbejde tæt med De Forenede Nationer og andre multilaterale organisationer. Vi bør også udnytte den ændrede internationale situation til at uddybe de strategiske partnerskaber med vores vigtigste bilaterale partnere, som f.eks. De Forenede Stater og navnlig G8- og G20. Det er her, EU bedst kan udnytte den eksterne dimension til at fremme sine egne mål på områder som velfærd, sikkerhed, klimaforandringer, energi og fattigdomsbekæmpelse.

I et Europa, der bygger på værdier, skal den moralske udfordring i forbindelse med global fattigdom fortsat være et af vores vigtigste mål. Den økonomiske krise må ikke svække vores bestræbelser på at hjælpe dem, der kæmper med at overleve så mange steder rundt om i verden. Jeg er fast besluttet på fortsat at arbejde for, at EU bygger videre på vores pionerarbejde, navnlig med Afrika, og at optræde som en forsvarer for udviklingslandene. Vi skal fortsat satse på at opfylde **millenniumudviklingsmålene** og sikre, at der effektivt arbejdes med udfordringer som fødevare- og vandsikkerhed, sundhed og uddannelse.

Vi skal aktivt fremme **menneskerettighederne** og aldrig tøve med at fordømme krænkelser af disse grundlæggende rettigheder. Vi skal bruge vores potentiale til at blive en civil magt for **fred** ved at koble **sikkerhed** og **udvikling** sammen for at bidrage til at redde og genopbygge fallerede stater. Vi kan og skal gøre mere for at udfylde vores rolle, hvad angår konfliktløsning og fredsbevarelse og fredskonsolidering. Ikke-spredning bliver en betydelig udfordring i de kommende år - vi skal være parate til at dele vores erfaring fra Euratom-traktaten.

Europa har et særligt ansvar for at fremme frihed, stabilitet og velfærd i **nabolandene**. Vi har indgået forpligtelser over for kandidatlande, der søger om optagelse i EU. Vi skal indfri disse forpligtelser - **udvidelse** er blevet en kæmpemæssig kilde for Unionens styrke og for fremme af fred og stabilitet på vores kontinent. Men samtidig kan udvidelse kun finde sted, når både EU og kandidatlandet er parate til at påtage sig det ansvar, der følger med. Og udvidelse er ikke en uendelig proces. For de nabolande, der ikke bliver medlem af EU, skal vi udvikle troværdige og attraktive alternativer, som lever op til disse landes og EU's forventninger. Den næste Kommission vil arbejde videre med Middelhavsunionen og det østlige partnerskab og udvikle en naboskabspolitik, der kan takle de udfordringer, som både vi og vores naboer står over for.

Midler, der står mål med vores ambitioner

En af risiciene ved at udnytte nye kilder til vækst og social samhørighed er manglende investeringer. De offentlige underskud vil være under pres i de kommende år som følge af den ekstraordinære finanspolitiske indsats for at bekæmpe krisen. Vi skal derfor være kreative, når det gælder om at mobilisere midler til at gennemføre vores prioriteter.

Vi bør have et tættere og nyskabende samarbejde med **Den Europæiske Investeringsbank** og den private sektor. Inden for rammerne af de eksisterende instrumenter skal vi yderligere forbedre mixet mellem tilskud fra EU-budgettet og EIB-lån for at øge den samlede vægtstangseffekt. Den fælles facilitet til finansiering af risikodeling, vi har indført sammen med EIB inden for forskning og udvikling, er et glimrende eksempel på et initiativ, der kan bygges videre på, og det samme gælder vores nylige samarbejde om projekter til fremme af energieffektivitet. Jeg ønsker også at se på, om der er andre måde at øge EIB's rolle med hensyn til at finansiere vigtige projekter, navnlig inden for grøn teknologi, infrastruktur og energisikkerhed. Kommissionen vil også foreslå en ny ramme for **offentligt-private partnerskaber** for at hjælpe med at bringe forskellige finansieringskilder sammen for at maksimere investeringerne i de kommende år.

Vi skal også omarbejde EU-budgettet, så det svarer til de nye prioriteter. Det vil kræve en gennemgribende **reform af EU-budgettet**. Dette vigtige tidspunkt vil indtræffe i forbindelse med udarbejdelsen af den flerårige finansielle ramme for 2014+. Jeg vil bruge den kommende budgetrevision som et springbræt for denne øvelse. Det bliver ikke let at udforme den næste finansielle ramme - alle er tilsyneladende enige om behovet for en reform, men så snart debatten når frem til konkrete foranstaltninger, synes der at være stemning for at bevare status quo. Så før jeg går nærmere ind på, hvorvidt vi skal ændre den nuværende syvårs cyklus, vil jeg gerne nå til enighed med Europa-Parlamentet og Rådet om tre nøgleprincipper, der kan danne udgangspunkt for debatten:

- EU-budgettet skal fokusere på aktiviteter, der skaber reel europæisk merværdi. Ud over de politiske overvejelser skal effektivitetskriterier hjælpe med at prioritere EU's udgiftsaktiviteter i forhold til deres merværdi (f.eks. i forhold til tværnationale virkninger, stordriftsfordele eller løsning af markedssvigt).
- Vi skal væk fra en snæver fokusering på nettobalancer og bevæge os hen imod en tilgang, der er baseret på solidaritet, byrdefordeling og retfærdighed, som er fælles for og deles af alle.
- Den finansielle rammes stabilitet skal opvejes af en meget højere grad af fleksibilitet, der sætter EU i stand til effektivt at reagere på nye udfordringer og behov.

Disse overvejelser må ikke få os til at glemme systemet med "**egne indtægter**", som er et EU-finansieringssystem, der har udviklet sig med lappeløsninger til en forvirrende og ugennemsigtig blanding af bidrag og rabatter. Det er nødvendigt at se på, hvordan EU kan finde en mere effektiv og gennemsigtig måde til at finansiere sine politikker på og at forenkle gennemførelsen for at maksimere virkningen af udgifterne, samtidig med at vi bevarer principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Hvordan bør EU fungere

Europa-Kommissionen er motoren i det europæiske projekt...

De sidste fem år som formand for Europa-Kommissionen har styrket min stærke overbevisning om, at Europa-Kommissionen er uundværlig som drivkraft for det europæiske projekt. Kun Kommissionen har den autoritet, den administrative kapacitet og den tekniske ekspertise til at udarbejde forslag, der tager højde for alle medlemsstaternes og borgernes interesser, og det langsigtede perspektiv, der er nødvendigt for at takle de store problemer, vi står over for i dag. Kun Kommissionen har autoritet og uafhængighed til at sikre ligebehandling af alle medlemsstaterne, når det drejer sig om at håndhæve traktatlige forpligtelser og lovgivning.

Hvis man ser på de politiske prioriteter, jeg lige har nævnt, er det klart, at regulering og **lovgivning** fortsat vil være Kommissionens hovedopgave. Det gælder om, at vi effektivt anvender konceptet med fornuftig regulering for at sikre en effektiv, proportionel og sammenhængende regulering: en effektiv regulering, fordi den skal tage udgangspunkt i de økonomiske operatørers og andre aktørers konkrete realiteter; proportionel, fordi den skal have en vis positiv virkning for at kunne retfærdiggøre lovgivning, og den skal tage højde for alle potentielle bivirkninger; sammenhængende, fordi vores forslag fuldt ud skal tage højde for de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser, de vil få. Vi har også vist, at Kommissionen kan være spydspids for en ændring af Europas administrative kultur takket være et program for bedre lovgivning, der betyder besparelser på 30 mia. EUR for EU's økonomi. Jeg vil gerne udvikle dette yderligere og lægge særlig vægt på behovet for SMV'er.

Formandens autoritet er af afgørende betydning for at sikre **kollegialitet**, sammenhæng og Kommissionens særlige rolle i det europæiske system. Det er et faktum, at det nuværende kollegium, som er det første i et EU med 27 medlemsstater, har været i stand til effektivt at sætte forskellige ansvarsområder i spil og takle tværgående, integrerede politikker, som migration, energi og klimaforandringer. Den næste Kommission vil skulle fortsætte med at beskæftige sig med disse retningslinjer, og det er min hensigt at få dette afspejlet i kollegiets sammensætning og i tjenestegrenene organisation og arbejdsprogram.

Kommissionen kan kun være stærk, hvis den baserer sig på høje etiske standarder og bevarer en høj grad af professionalisme. Jeg er stolt over de fremskridt, der er gjort i de seneste år, men jeg vil gerne gå videre, f.eks. inden for økonomisk forvaltning: nu hvor OLAF er godt etableret, bør det gøres fuldt uafhængigt af Kommissionen. Jeg vil også gerne revidere adfærdskodeksen for

kommissærer og håber, at denne kodeks bliver et referencedokument, som vil inspirere andre EU-institutioner.

... men den kan ikke fungere alene: vi har brug for et "partnerskab for fremskridt" ...

Disse politiske retningslinjer skitserer, hvordan Europa-Kommissionen kan arbejde for at skabe grundlæggende ændringer for de europæiske borgere. Men der sker kun fremskridt i EU, når de forskellige involverede aktører deler en fælles vision og har samme mål. At arbejde i et egentligt partnerskab giver mulighed for, at EU's demokratiske kerne, de forskellige nationale interesser og den europæiske interesse mødes og skaber en egentlig forskel. Det er essensen af **fællesskabsmetoden**: at sikre, at den specifikke europæiske interesse er i centrum af politikudformningen, at sikre åbenhed og demokratisk ansvarlighed for de beslutninger, der træffes, og sikre ligestilling mellem medlemsstater.

For at takle de komplekse udfordringer, vi står over for, er det nødvendigt at mobilisere alle samfundets sektorer: EU-institutioner, nationale, regionale og lokale myndigheder, erhvervslivet, fagforeninger og civilsamfundet. Klimaforandringer er et typisk eksempel. Det har krævet politisk lederskab fra Europa-Kommissionens, Europa-Parlamentets og Det Europæiske Råds side; det vil kræve engagement fra de nationale, regionale og lokale myndigheders side at gå videre; og det vil kræve, at arbejdsmarkedets parter og alle civilsamfundets parter forbereder alle sektorer i samfundet på forandring. Det ville være en katastrofe at se denne udfordring som et nulsumsspil, hvor handling på et regeringsniveau er til skade for andre niveauer.

Den samme dynamik gør sig gældende på internationalt niveau. Det sidste årtis drøftelser med vores vigtigste globale partnere er fyldt med eksempler på, at når vi taler med en røst, taler vi med vægt; og når vi er uenige, når vi ikke vores mål. Det er en af grundene til, at vi har brug for Lissabon-traktaten for at give Europa den vægt, det fortjener.

... der får nærhedsprincippet til at arbejde for Europa

Vi må gøre op med den idé, at medlemsstaterne og EU er rivaler. Vi bør alle arbejde for det samme mål - at sikre de bedste forhold for borgerne. Mistillid har alt for ofte været anledning til svagheder i vores system: det bidrog til manglerne i vores finansielle regulering, der så dramatisk blev stillet til skue sidste år. Spørgsmålet er, hvordan vi bedst kan forbedre denne situation. Det kræver en effektiv anvendelse af nærhedsprincippet.

For mig er nærhedsprincippet udtryk for et demokratisk princip, et led i en meget praktisk doktrin, der har til formål at få den offentlige politik til at fungere bedst

muligt i en Union, der bygger på solidaritet, og på det mest hensigtsmæssige niveau.

EU fungerer bedst, når der holdes fokus på hovedaktiviteten. Jeg ønsker at koncentrere vores begrænsede ressourcer om de områder, hvor de kan få størst virkning, og hvor de kan give den største merværdi.

Samtidig betyder EU's kontinentale dimension og vores ambitionsniveau nødvendigvis, at vi må have et bredt udsyn og se på det store billede. Det betyder ikke, at EU altid skal indføre ny lovgivning - traktaterne betyder, at vi kan lave nye love, når det er nødvendigt, men de opmuntrer os også til at sætte gang i debatten og sprede ideer om hele den vision, der blev fremført af EU's grundlæggere.

Jeg ønsker skarpe grænser for, hvor vi skal have fælles regler, og hvor vi kun har brug for en fælles ramme. Vi har ikke altid fundet den rette balance, og vi har ikke altid helt gennemtænkt følgerne af vores **forskellighed i et EU med 27 medlemsstater**. På et område som GMO bør det for eksempel være muligt at kombinere en godkendelsesordning på EU-niveau baseret på videnskabelige argumenter med frihed for medlemsstaterne til at beslutte, om de ønsker at dyrke genmodificerede afgrøder på deres område.

Lissabontraktaten indfører nye procedurer, der giver de nationale parlamenter mulighed for at gribe ind, hvis de har problemer med nærhedsprincippet. Men endnu vigtigere er det, at vi udvikler en meget klarere doktrin for, hvordan vi beslutter, hvornår der bør handles på EU-niveau, hvor balancen mellem værktøjerne på EU-niveau og på nationalt niveau ligger, og hvilke forventninger vi skal have til medlemsstaterne, når de gennemfører EU-politik.

... og med et særligt partnerskab mellem Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet

Nøglen til EU's succes er at definere og varetage den særlige europæiske interesse. Derfor er det så vigtigt, at Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen fortsat arbejder hånd i hånd. De to institutioner har den særlige rolle at identificere, formulere og varetage den europæiske interesse, og de to institutioner har et særligt ansvar for at sikre, at EU er mere end summen af de enkelte dele.

Processen med at definere den europæiske interesse kan ikke forløbe i et politisk vakuum - den skal være et resultat af en politisk debat i et egentligt europæisk offentligt rum. Jeg ønsker at samarbejde med Europa-Parlamentet som beslutningsorganet i det europæiske samtaledemokrati.

Derfor vil jeg gerne bringe vores særlige partnerskab op på et nyt niveau ved at styrke og supplere de eksisterende samarbejdsmekanismer. Jeg foreslår følgende:

- Opfordre formandskonferencen til at møde hele kollegiet hvert år før godkendelsen af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram.
- Mere regelmæssige møder med formandskonferencen for at sikre tæt koordinering og udveksling af oplysninger om vigtige emner på grundlag af den proces, vi startede under finanskrisen.
- Regelmæssig deltagelse i spørgetimen i Europa-Parlamentets plenarforsamling om forud fastsatte emner af særlig EU-interesse for at give mulighed for en seriøs, velforberedt og dybdegående diskussion.
- En revision af alle igangværende forslag i begyndelsen af Kommissionens nye mandatperiode for at få dem bekræftet politisk eller trække dem tilbage afhængig af Europa-Parlamentets synspunkter.
- Give alle nødvendige oplysninger om optræden udadtil, under fuld hensyntagen til Rådets forrettigheder, herunder om forhandlinger om internationale aftaler, ved at stille dem til rådighed for Europa-Parlamentet i god tid, så det kan spille den vigtige rolle, som det vil få, hvis Lissabontraktaten bliver ratificeret.

Der er tale om konkrete forslag til at styrke det særlige partnerskab, vi har behov for mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, så de institutioner, der er helt centrale for det europæiske projekt kan drive EU videre så effektivt som muligt.

Min første embedsperiode handlede om at konsolidere et EU med 27 medlemsstater. Det udvidede EU giver os nu mulighed for at bruge vores indflydelse og styrke bedst muligt. Vi er nu i stand til beslutsomt at gå videre med et nyt ambitionsniveau. Hvis jeg genudnævnes, vil jeg gøre mit yderste for at gøre et ambitiøst Europa til en realitet. Jeg vil bruge Kommissionens beføjelser fuldt ud. Jeg vil fortsat arbejde i partnerskab med vores medlemsstater. Jeg vil omgående gribe ind, når det er nødvendigt med handling på EU-niveau for at takle vanskelige situationer i medlemsstaterne. Jeg vil opfordre medlemsstaterne til at følge op på det engagement, de indgik, da de udnævnte mig, ligesom jeg opfordrer Europa-Parlamentet til at matche mine ambitioner. Jeg vil bringe det særlige partnerskab med Europa-Parlamentet op på et nyt niveau for at sikre, at de to fællesskabsinstitutioner *par excellence* sammen sætter alle deres kræfter ind på at skabe en velstående, socialt fremskreden, sikker og bæredygtig Europæisk Union, et Europa, der er baseret på værdier som frihed og solidaritet.

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left that curves into a long horizontal line ending in a small hook and a dot.

José Manuel BARROSO
Bruxelles, den 3. september 2009

